

AVIZ
referitor la propunerea legislativă
Legea antreprenorului social

Analizând propunerea legislativă Legea antreprenorului social, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b791 din 22.12.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului juridic pentru desfășurarea activității antreprenorului social, în vederea creării unui sector special al economiei – „economia socială”- care să se ocupe de grupurile sociale defavorizate și vulnerabile.

2. Proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Cu privire la conținutul proiectului precizăm că acesta își propune crearea instituției juridice a antreprenorului social al cărui scop principal nu este obținerea de venituri, ci construirea unor afaceri etice, durabile și care să aibă un impact social pozitiv.

Fiind vorba de o reglementare primară a unui domeniu nou în legislația noastră, proiectul nu întrunește condițiile unui act normativ, majoritatea normelor având caracter declarativ, ori limitându-se la definirea unor termeni sau la unele trimiteri neconcretizate la legislația Uniunii Europene.

O astfel de abordare nu asigură dispozițiilor caracterul obligatoriu propriu normelor juridice, contravenind prevederilor art.8 din Legea nr.24/2000 republicată.

4. Menționăm totodată că, potrivit art.24 din Legea nr.24/2000, soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare. Totodată, pentru ca soluțiile să fie pe deplin acoperitoare, este necesar să fie luate în considerare toate ipotezele ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ, folosindu-se fie enumerarea situațiilor avute în vedere, fie formulări sintetice sau cadru, aplicabile oricăror situații posibile.

Sub acest aspect propunerea legislativă nu are în vedere anumite situații sau ipoteze a căror rezolvare să se regăsească în soluțiile preconizate.

Astfel, nu sunt stabilite concret situațiile în care o persoană poate deveni antreprenor social și nici modalitățile de acțiune ale acestuia. De asemenea, ar trebui avute în vedere relațiile antreprenorului social cu bugetul de stat, eventual posibilitatea de a primi subvenții pentru desfășurarea activităților care implică persoanele aparținând grupurilor vulnerabile.

Totodată, ar trebui stabilite și raporturile cu legislația în vigoare în cazul angajării persoanelor cu dizabilități sau a altor categorii al căror statut are deja o reglementare.

5. Cu privire la noțiunile folosite la art.3 precizăm că acestea nu corespund dispozițiilor art.25 din Legea nr.24/2000 potrivit căreia este necesară configurarea explicită a conceptelor folosite în noua reglementare care au un alt înțeles decât cel comun.

Mai mult decât atât, în cuprinsul propunerii legislative se utilizează noțiuni care nu se regăsesc în legislația actuală, cum sunt „economie socială” sau „întreprinderi sociale” și care nu sunt definite nici în proiect.

6. Cu privire la norma de la art.4 precizăm că are caracter general, posibilitatea de acordare a unor facilități pe baza acesteia fiind practic nulă.

De asemenea, norma de la teza a II-a a art.5 potrivit căreia numai antreprenorii furnizori de economie socială beneficiază de facilitățile prevăzute de prezenta lege nu poate fi aplicată, deoarece proiectul nu conține o dispoziție care să prevadă, cu caracter obligatoriu, acordarea unor facilități.

7. Referitor la prevederea de la art.6, precizăm că instituie numai o posibilitate și nu o obligație, iar conceptul de Fond de garantare pentru microcreditele destinate înființării și dezvoltării de întreprinderi sociale nu este definit.

8. În ce privește dispoziția de la art.7 potrivit căreia Guvernul va emite hotărârea prin care va stabili domeniile și obiectivele sociale vizate de lege, apreciem că emiterea unei asemenea hotărâri este imposibilă în condițiile în care prin lege nu este stabilit cadrul legal ce ar trebui detaliat.

Față de cele de mai sus, în redactarea actuală, propunerea legislativă nu poate fi promovată, fiind necesară o analiză mai detaliată a domeniului ce se dorește a fi reglementat, imprimându-se normelor caracterul obligatoriu care le lipsește.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILEA

București

Nr. 55/19.01.2011